

Stjernen.

A. Ebbeson, Redaktør.

Alt Bladet vedkommende saalom: Indbønder, Adressforandringer o. l. v. adresseres "Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i "Money Orders", Post Note, Bank Note eller i Registreret Breve.

For Penge der sendes i Løse Breve kan Udgaverne ikke være ansvarlig.

P. M. Hannibal er min rejssende Agent, og som saadan bemynndiget til at modtage og tvittere for saavel Abonnentspenge for "Stjernen" som ogsaa for Advertissementer.

C. H. Christensen i Fremont modtager Bestillinger og Betaling for "Stjernen" og tvittere for samme. Brevenumre af Bladet kan erholdes hos ham. Mr. Christensen er ogsaa Agent for Dampskibsbilletter.

Peter Ebbeson.

Det republikanske Parti i Nebraska har iaar for første Gang opstillet en Kandidat for et Stats-Embede, og det var vel gjort. Denne Hensynsfuldhed fortjener Paaskønnelse.

At dog det bedre Element somme Tider kan komme frem i Nebraska's republikanske Statskonvention besværlig den Omstændighed, at den brave folkelige General-Advokat Leese opnaaede Gjenomtaaling. Det var visseelig herved en Smønstrefunktionær eller Jernbaneprofutatorer, der fattede ham igjennem.

Sidste Uges Meddelelser om Hovedbestanden fra Europa har øvet en forunderlig Indflydelse paa det amerikanske Marked, og Prisen er steget gjennemsnitligt 5 Cents.

I Chicago gav Priserne et forføreligt Hop i Vejret i Lørdags. Scenen paa Børsen var uden al Sammenligning. Folk streg som besatte. Imidlertid er der ikke stor Sandsynlighed for videre Stigning i den allernærmeste Fremtid, men at Prisen vil gaa betydelig i Vejret ud paa Efteraaret er nu temmelig sikkert.

Præsident Cleveland's Budskab til Kongressen i Anledning af Hifteriet ligner neppe Manden selv naar man ved hvor magtpaaliggende det var ham at faa Traktaten vedtaget. Traktaten var fredeen paa Blade plukket af Fjendspalmen men hans Budskab synes indbrudt paa den slade Side af en bred Stridsøst. Mon Præsidenten har ladet sig henrive af et Brede's Lune eller skulde han være bleven befængt af den syndige Tilbøjelighed at smykke for Jrlændergunsten for Embedets Skyld?

Et af de Vidner, som sidste Uge blev afhørt af Immigrations-Undersøgelseskomiteen, forklarede, at Levi P. Morton, den republikanske Kandidat for Vice-Præsident, havde gjort sig skyldig i Indførelse af Arbejdere under Kontrakt. En vis Forbed, en Skotlander, som paa denne Maade var bleven indført af Morton for at forestaa hans Blomster-Konserveratorium og Driedhuse, forlod, da han omsider erfarede at han fik kun halv saa megen Løn som andre, sin Tjeneste; men maatte give Morton sin Note for et vist Beløb i Skadeserstatning inden han fik Lov til at slippe fri.

Et sørgeligt Bevis paa hvorledes Mænd i de højeste Stillinger kan lade sig kontrolleres som hjerneløse Nittedulter af Partibaandet var Fortsættelsen af Hifteritrataten i de For. Staters Senat. Skjøndt det af Administrationen og Lord Chamberlain formulerede Udtaalt til en Traktat maatte ikke var et Monster paa Fuldkommenhed, saa gav det dog almindelig Tilfredsstillelse i begge Lande, og det var Hovedtingen. Republikanerne havde intetsomhelst Paastud til at stemme det ned, uden først og fremmest at drille Demokratierne, og dernæst vedligeholde et halvt fjendtligt Forhold med England alene i den Hensigt at fange Jrlændernes Stemmer. Det er skændigt, at dette Land skal regjeres gjennem Daarefisteforholdsregler og common sense trædes under Fod

Ve kan ikke andet end glæde os over den Ord, som Senator Sherman forlede lod falde i Anledning af Hifteritrataten. Ulig de fleste andre Senatørers usle Parti-Argumenter og jammerlige af Skinspygen bestemt Snak, havde Sherman sine Udtaalelser til en høveder og friere Sfare, og det er dette vi kan lide. Det er i dette at den virelselige og vise Statsmand viser sin Raadoverlegenhed fremfor de indstrakte, sneversynede Partipolitiker, der lig suaa Laabe Drenges slubig "rufter" i den engelste Loves Hale. Mr. Sherman fremholdt ganske tydeligt det ukloge i at lægge sig ud med England. Med stor Barne udtalte han sig i Haar

af en fremgangsmaade, som kunde gøre Forholdet mellem de to Lande mere inderligt og hjerteligt, og han vilde ønske at se ethvert Toldhus og ethvert Fort langs Grænsen mellem Canada og de For. Stater for steds affaset. Den Tone som gik igjennem Sherman's Tale kan ikke andet end vække vor Agtelse og Beundring.

Telegrafisk Korrespondance

— fra —

Den gamle Verden.

(Fra Herald's Korrespondent.)

Korrespondance fra London.

Den 25. August.

Den pludselige Livlighed, der er indtraadt i det amerikanske Hovedmarked, har bevæget os herovre til nærmere at undersøge hvad vore Udfigter egentlig er. Smorges gjorde jeg nogle Forspørgsler paa Kornbørsen for at komme til mere Klarhed i denne Sag. Den almindelig Mening synes at være den, at Aalen bliver ikke saa gal hvad Mængden angaar; det er Kvaliteten, som volder Landmanden Betyrning. Mr. W. D. Barnett, en fremragende Kornhandler, mener at Hovedbøsten er meget daarlig, og Vejløst tegner til at den endnu bliver daarligere. I Frantrig er det ikke bedre, og i Tydskland skjøndt Mængden er noget større er Kvaliteten meget ringe. Derimod faar Østerrig, Ungarn og Rusland en ypperlig Hof. Prisen er steget 5 Shillinges gjennemsnitligt, men videre Stigning kan ikke ventes for Tiden, dog må Priserne gaa op nærmere mod Vinteren. I Frantrig har Stigningen været større, indtil 20 pCt.

Korrespondance fra Berlin.

Den 25. August.

O, det Vejr! det Vejr! Det gaar sin Verterfærgang. Af og til faar det et lille Anfald af god Lune, men naar man tager det helt igjennem saa er Vejret saa komplet uskiftet for Hverdagsbrug, at det ikke synes at have hjemme nogetsteds undtagen det skulde være i et Daarehus. En stakkels Handelsgartner jamrer sig i Kvæstere over, at Natfrosen usynliggjorde hans Grønsgager den 28. Maj, og nu kom den samme Hjende igjen den 21. August og gjorde Raal paa hans Agurker. Sommerens Træksugle trak mod Syd tre Uger før den sædvanlige Tid, og Forbruget af Olie er skumpet ind saa betæneligt, at flere Hovedstadsbryggerier trues paa Tilværelse. Ja, der er allevegne Grund for Klage.

Men værst af alt er det gaaet Vadehusejerne. 13 Krokodiller undslap nylig fra et Skib ud i Elben oppe ved Hamburg. Iblandt dem var en, som var tam; den stramte næsten Livet af et Lyffjellstab ved dens ihærbige Bestræbelser paa at klætte ombord i deres Vaad. Den blev senere fanget; men de

12 er endnu fri. Følgelig er Vadning gaaet en Del af Vode, og det er megen Betyrning iblandt Vadejerne og Frygt for at Vinteren ikke skal blive haard nok til at fordrive Udyrene men at der skal udvikles en Race Elbe-Krokodiller.

Gladderlygne Tunger vil gjerne snakke om, at Motite resignerede fordi han ikke kunde stemme overens med Kejseren; men det er da ubestrideligt at han gjorde det for at sætte et godt Eksempel for de mange gamle udeleone Officerer, som snart maa træde af med Pension.

Den italienske Konsejlspræsident Signor Crispi og den østerrigiske Udeveerigsminister Kakaoti nød en Middag sammen i Eger, og efter Maaltidet modtog begge Besøg af Presse-Referenterne. De fortalte begge at der ikke vilde ske nogen Forandring i Regjeringernes Stilling, men at Alliancen vil blive vedligeholdt.

Vor unge Kejser Wilhelm vil ikke besøge Pavens, med mindre denne Kirkehøjning ordner det saaledes at de Cereemonier der antyder Pavens Overhøjhed lægges til Side. Pavens har dog erklæret, at han ikke vil gøre den nye Kejser til en Undtagelse fra Reglen.

Korrespondance fra Paris.

Den 25. August.

En ny Opdagelse i Lægevidenskaben har været Ugens store Begivenhed. En russisk Doktor Gamaleia paastaar at have opfundet et Vaccinations-Middel imod Kolera. Han har Pasteur paa sin Side, hvilket jo giver hans Opfindelse ialfald et Anstrøg af Paalidelighed.

Der er mange Amerikanere i Staden. Man finder dem for det meste paa Cafe des Ambassadeurs. Forleden fandt jeg Chauncey Depew derhjemme; han tog sig en Tur her til den gamle Verden da hans Præsident boom gik fallit.

Akron, Colorado.

Den 23de August, '88.

Mr. Peter Ebbeson!

Vil De give Plads for disse saa Litter i vor "Stjernen".

Jeg lovede da jeg skrev sidst, at naar vi havde været inde ved Colorados Granflove at give Eder en Skildring af disse; men siden min Kone og hendes Broder Veder Jensen blev syg kan jeg ikke faa saa megen Tid tilovers. Men vi vil haabe paa bedre Tider og I skal da saa Velsed paa Stovens og Kullejernes Omraade.

Deres Sygdom er Tyfusfeber, og de sover mellem Liv og Død.

Venligst Hilsen til Eder alle.

N. Larsen.

Afsted Afheder.

(Fra vor Korrespondent.)

Harry Schjeldens, St. Paul, gjaestes de vor Plads sidste Fredag.

— Deputy-Sheriff A. D. Andersen

St. Paul, havde vi den Glæde at hilse paa i Onsdags.

— Hans Sørensen Hjortholts Familie blev i Lørdags formeret med en Datter. Gratulerer!

— Afvigte Uge havde vi den Fornøjelse, at hilse paa A. Jacobson og J. Johnson fra St. Paul.

— Carl Peterfen og Hustru fra Prairie Creek var paa Besøg i Nysted og Omegn afvigte Uge.

— Hans Lauritzen øst for Nysted har en større "Heb Stable" under Opførelse.

— Olsen & Søndergaard har i disse Dage modtaget et Parti af de berømte "Perkins Windmills", som altsaa nu fremtidig søres tilligemed de tidligere førte "Enterprise Wind-Mills."

— Vi antager, og har Grund dertil, at mange herfra Nysted og Omegn vil overvære Aftenunderholdningen i Dannebrog forsikommende Lørdag Aften og det saa meget mere som denne gives til Fordel for de Brandlidte i Sverig.

— Efter hvad vi har bragt i Erfaring, agter Postmesterens Søn i Kelsø, N. B. Dixon, med det allerførste at etablere sig som "Storekeeper" i Howard City, og vil som følge deraf sælge sine Ejendele paa Auktion, som vil blive afholdt Fredag den 7. September ved Kelsø P. O.

— Robert Peterfen, Munson Creek, var her i Fredags, og vi erfarede af ham, at hans Hustru fremdeles ligger i en meget lidende Tilstand. Lægerne har fuldstændig opgivet hende, men Mr. Peterfen ikke ganske; han mener, at der muligens endnu kunne findes Midler til hendes Helbredelse. Han vilde været til Howard City efter Dr. Campen, men mærkelig nok var Mr. Campen netop her ved Peterfens Antomst, og han tog da øjeblikkelig med op til Patienten.

Judsamlingen til de Brandlidte.

Kvittering.

Chicago den 25. August 1888.

Herved erkjendes Modtagelsen af \$14.50 Cts. fjorten Dollars halvtredstenstue Cents, fra Hr. Missionær S. Johnson indsamlet af ham til Fordel for de Brandlidte i Sverige.

Haugan & Lindgren.

Meddelelser fra Washington.

Traktaten med Kina med de af Huset foretagne Ændringer blev forrige Lørdag vedtaget af Senaten og oversendt til Præsidenten for hans Underkrift.

Den gule Feber. — I Senaten er foreslaaet at bevilge en Sum af \$200,000 for Modarbejdelsen af den gule Feber.

Atter Pensionerne. — Senator Platt vil have at ethvert Fruentimmer, som har været gift med en Soldat under hans Tjenestetid, skal forlenes med en Pension.

Besætningsagen. — Forslaget om Bevillinger til Besætninger (ca. 20 Mill. Doll.) er bleven vedtaget i Repræsentanthuset. Under Debatten herover mente nogle, at den største Fare, i Tilfælde af Krig med England, truede os fra Canada-Siden; men Knute Nelson trostede med den Forsikring, at Minnesota nok alene skulde paataage sig at gøre det af med hele Canada, veftenfor Superior-Søen, og forvandle det til en Fortsæt af St. Paul og Minneapolis. Man behøvede blot at sende derop et Par Militær-Regimenter Vorkere, som kunde ødelægge Broene ved Winnipeg og dele de britiske Besiddelser i to.

Fiskeritrataten med England kom endelig i Lørdags under Afstemning i Senaten. Den forstafedes med 30 Stemmer mod 27, idet Demokratierne stemte for og Republikanerne imod. Ikke en eneste af de 57 Senatorer syntes at handle isølge egen Overbevisning men i blind Trodsighed paa Kvaegmaneer. To Dage efter dette sørgelige Udfald af Fiskerivollet oversendte Præsident Cleveland en Skrivelse til Senaten, hvori han beklager sig over, at Traktaten, der borgebe for en fredelig Forsaaelse mellem de For. Stater og Moder England, blev uden videre slaaget i Gruset, og da Republikanerne ikke tilbyder at sætte noget i Stedet, ser det ud til, at de mangler Vilje eller Evne til at gjøre noget i denne Henseende. Naar det altsaa ikke maa gaa ad fredelig Vej, foreslaar Præsidenten, at Kongressen skal udbruste ham med større Myndighed til at gennemføre en Hævnepolitik mod kanabiske Fiskeriforjær.

Det ser noget løjerligt ud, at Præsidenten gjør et saa vældigt Hop over til den anden Uderlighed.

Aflæg et Besøg hos

E. W. Robbins,

Hans Udvalg i

Dry Goods,

hvide Varer,

Kjoletojer,

Sommerhatte,

Modepynt,

Støvler og Sko

er komplet og af de mest moderne Mønstre.

Ingen Trouble

for os at fremvise

Varene.

Værsgod! Træd ind! Velkommen!

ST. PAUL,

ENBR.

Mine Ærede Kunder

vil finde at jeg som sædvanlig kun holder nye, friske, moderne Varer forende til Tiden.

Frygten for Alderdoms-Svaghed

der ikke straks ses, men senere kommer for Dagen, har holdt mig fra Optjeb af anden Klases, eller gamle Sager, der ofte gaa under Navn af billige Varer.

De vil alletider finde et velassorteret

Lager af nøje udsøgt Gods bestaaende af

Udenvarer, Færdigheds Klader,

Fødtøj, Glas- og Stentøj samt

Groceries, med meget, meget mere

henhørende til en første Klases Kjøbmandsforretning og til Priser saa lave

som de laveste i Forhold til Værdien, samt betaler højeste Markedspris for Kog og Smør.

Boelas P. O.

Geo. Rasmussen,

Howard City.

Ry Sadelmagerværksted.

Støtøj forhandles, samt forsørget efter Bestilling til billigste Priser. Besøg mig.

James Chalda, St. Paul, Nebraska.

Svigerfader ivrigt, thi han var kommen i Raade over sine kunstneriske Ideer. Derpaa vedblev han med en vis Hefstighed: „Det var om Kunsten og Haandværket, vi talte. Der møde vi atter en af disse ægte hinefiste Fordomme, hvoraf vi have Hovederne fuldt pakke trods vor højt lovrufte Frihed og Oplysning. Thi jeg ved da intet Sted, hvor man drager en hinefist Skillemur mellem Kunst og Haandværk som i vort lille Jyllandsland. Lad en stakkels Haandværker vove at snakke et Ord med om Kunst, og han vil blive mødt med tusende Foragt af vore Kunstnere. Eller lad en af disse, for hvem det gaar trangt med den edle Kunst, give sig af med lidt Haandværk forat tjene det daglige Brød — ve ham, den Ulykkelige, han er udstødt som en Paria af Kunstnerens Kaste, Ingen kender ham længere. Middelalderen tog Sagen ganske anderledes, der saas kun paa Døgtigheden, ikke paa Standen; Kunst og Haandværk gik over i hinanden, uden at Noget kunde sige, hvor den ene hørte op og det andet begyndte; en bygtig Haandværker med Smag og Snille hørte Kunstnerne gerne paa og toge mod hans Raad, og der var Ingen, som kaldte sig „Kunstnaler“ forat advare Omverden om, at den dog for Himlens Skyld ikke maatte forveksle ham med noget saa Lavt som en Dørnaler eller Væggenaler. Men derfor var det vel ogsaa, at Middelalderen frembragte en ganske anden fin og edel Kunst, end vor industrielle Tid formaar med sine Kunstindstillinger og Bladkritiker.“

Jeg tog mig den Frihed at afbryde Svigerfaders Tale ved at pege paa et nydeligt lille Hus med en Slags Veranda foran, omlysnaget af vilde Roser.

„Og der er min Sandten en Sommerlejlighed at faa, vil du se Plakaten i Binduet,“ sagde Svigerfader, „skjøndt jeg gad vidst, hvorledes man skulde faa Plads derinde; men Kjøbenhavnerne tage da gerne til Takke med et Hundehus; naar det blot kan hedde sig, at de ligge paa Landet. At nu noget Mennekte kan falde paa at forlade sine gode rummelige Værelser for at leje sig ind i saadan en lille Pagode, hvor man kunde blive koalt af Hede i Hundebagene!“

„Lad os dog gaa ind og se paa den,“ sagde jeg.

„Det er saamaaned albrig Umagen værd.“

Jeg trak dog Svigerfader ind med mig, en vakker midaldrende Vondkone modtog os, hun boede her tilligemed sin halvvoakne Datter efter sin Mand's Død, idet hendes Søn havde overtaget Gaarden i Trøsp. Hun viste os de tre smaa Værelser, som vare til Leje.

„Det ene af dem kan man da egentlig kun kalde et Gul,“ mumlede Svigerfader.

„Og hvor er saa Kjøkkenet?“ sagde han højt.

„Det maa vi være fælles om,“ var Svaret.

„Hvor stor er Lejen?“

„Tredive Daler.“

Svigerfaders Ansigt fik pludseligt et andet Udseende, han kastede et prøvende Blik om i de smaa Stuer og sagde derpaa til mig:

„Ved du hvad, jeg tror næsten, jeg lejer dem.“

„Du? og nys talde du dem en Pagode og et Hundehus og andre skjønne Tuler.“

„Om! det var ikke saa ilde ment. Men jeg skal sige dig, naar jeg nu rejser til Jylland, saa kan jeg sætte Mo'er og Rigebornene paa Stæs herude, det har de saa godt af.“

„Ja det var en god Ide, det kan du tro, de ville blive glade over.“

Men Svigermoder blev slet ikke glad, da hun fik dette at høre; hun havde mangfoldige Indvendinger, at Huset laa saa ensomt, at det laa for langt borte fra Kjøbenhavn, at Lejligheden var for lille, men Meningen af alt dette var netop egentlig, at de tredive Rigsdaler kunde bedre bruges paa anden Vis i Husholdningen.

„Du skal ogsaa altid tænke paa den kjedsommelige Husholdning!“ sagde Svigerfader ægerlig over, at hans velmente Plan ikke kom til Udførelse. Stakkels Svigermoder, hun havde nok sine gode Grunde til at tænke paa Husholdningen!

Svigerfaders Overtalelser, Johannes og Sophies Forsikringer om, hvor mageløst undigt det kunde være at bo der, Morbro'rs og mine Bevisgrunde, Alt sammen hjalp ikke, Svigermoder var standhaftig. Saa maatte Sommerlejligheden opgives, og vi gik videre, Alle dog lidt nedslagne. Først da vi kom ind i Curums kejstige Have i Vedbæk, lavedes vi atter op ved de nye Stjønhejer, som her ventede os.

Jeg gik i Forvejen med Estrid, vi saa over blomstrende Syringer og Guldrøgn ned til det blåe Hav, hvor netop en stor Tremastet gledi forbi med udspændte Sejl. Rundt omkring lod munter Fuglesang.

„Det er som den fortryllede Have i Aventyret,“ sagde jeg, henrevent af Begejstring over Stedets Skjønhed. „At din Moder nu kan være saa urimelig ikke at ville bo herude i denne herlige Egn med slige Vidundersteder i Nærheden!“

„Moder er ikke urimelig,“ sagde Estrid, „men det er hende, som skal stasse Udveje, naar der ingen Penge er i Huset, saa det er ikke saa underligt, om hun tænker lidt paa Fremtiden. Fader er saa god og kjærlig, men faasart han faar lidt Held med sig, glemmer han straks hvad Forlegenhed han har været i før.“